

Беседа владике Артемија на Петровдан 2019. године у манастиру Светог Преображења Господњег у Леушићима

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Благодат Светога Духа, браћо и сестре, сабрала нас је у овом светом манастиру на овај велики празник да се заједнички Богу помолимо и да достојно прославимо свете апостоле Петра и Павла.

Који су то људи које ми данас славимо? Шта су они за нас учинили да их данас цео свет прославља молитвом и песмама духовним? Гледано по животу они су били потпуно различити. Петар је био обичан галилејски рибар, бавио се риболовом и од тога он и породица његова живели.

Павле, раније звани Салве, био је учен, образован човек међу фарисејима велики ревнитељ за Мојсијев закон, за старе отачке обичаје.

Дакле, они ништа заједничко нису имали док их није Господ призвао и позвао на дело Своје, на дело Јеванђеља Христовога. Најпре, идући поред Галилијског језера, каже Јеванђеље: Господ виде два брата Петра и Андреју да лове рибу и позва их: *"Хајдете за мном и учини ћу вас ловцима људи!"* А Савла је позвао на један чудесан начин после Свога Васкрсења и Вознесења и Силазка Светога Духа. Савле, као ревносан фарисеј, мрзео је хришћанство као неку злу јерес која је различита, која се противи Старом Завету, Мојсијевим обичајима. И он је био

тај, иако још као младић, он је ишао и приводио хришћане на суд и на кажњавање. Чуо је он да у Дамаску има доста хришћана и пошао је са својим пратиоцима тамо да и њих похвата и доведе на суд да буду кажњени. На путу њему се Господ јавља у светлости и у гласу чак: *"Савле, Савле зашто ме гониш?"* Он изненађен светлошћу која га је обузела и пита: *"А ко си ти Господе?"* *"Ја сам онај кога ти гониш. Него иди у Дамаск и тамо ће ти се казати шта треба чинити, јер те ја изабрах да будеш сасуд изабрани, да будеш мој сведок, мој апостол."* Савле је од те светлости силне обневидео, ослепео. Његови га пратиоци одвели у Дамас и ту је био три дана слеп. У томе Господ се јавио епископу Ананији и рекао му је где је Савле да иде да га крсти. А овај епископ се уплашио: *"Па ја чујем да је он дошао да гони нас хришћане. Како да идем њему?"* *"Иди!"* И он отишао, крстио Савла. Он је прогледао. И ваљда, као што је раније веровао против Христа, против Хришћанства, сада је постао толики велики ревнитељ за Христа, за Његову науку, за Његово Јеванђеље, за Његову Цркву.

Ето, зато су то два велика првоврховна апостола. Апостол Петар је пошао одмах за Господом када га је позвао са језера оставивши и лађу и рибе и све, пошао је за Њим, био му ученик три и по године, слушао Његове речи, гледао Његова чудеса и једаном приликом када је Господ питао Своје ученике: *"Шта кажу људи, ко сам ја?"* Они почели да Му причају, па кажу: *"Једни веле да си пророк Илија, једни веле Исајија, једни кажу Јован Претеча."* *"А ви шта кажете ко сам ја?"* Већ сте самном толико времена, шта ви кажете? Онда је Петар испред свих ученика исповедио: *"Ти си Христос Син Бога живога."* А Господ му каже: *"Благо теби Петре, јер ти то нису казали ни тело, ни крв него*

Отац Мој Небески и на томе камену, на том исповедању, на тој вери у Сина Божијега сазидаћу Цркву и врата пакла неће је оборити."

И заиста, после силаска Светога Духа на Апостоле, тај Петар који се при хватању Господа и Његовом страдању чак био и одрекао као човек пун слабости, а и кад су примили Духа Светога, он на дан Педесетнице, а Савле је после крштења, они су постали проповедници највеће апостолима. И зато су првоврховни апостоли.

Шта су они проповедали? Оно што су најпре исповедили. Исповедали су Господа Христа као Сина Божијега. Проповедали Његово Васкрсење, проповедали Његову науку, чинили чудеса у Његово име. Чак и убрусима апостола Петра излечили су болеснике на које су стављани. И они су име Христово, науку Његову проширили по целоме, тада познатоме, свету, наравно са осталим апостолима. И не само да су били проповедници, апостоли, послати да проповедају науку, него су били и сведоци и мученици за Господа Христа. И један и други су пострадали, као и остали апостоли, мученички.

Апостол Петар се удостојио да буде разапет на крсту у Риму и замолио да га разапну наопако, са главом доле - *"јер нисам достојан да личим на мога Господа."*

Апостол Павле, такође у Риму пострадао, али као римски грађанин. Он је удостојен тиме да буде посечен мачем.

И тиме су они и својом речи, и својим животом, својом верношћу и својом крвљу запечатали ону науку коју коју су проповедали. Та њихова наука, браћо и сестре, пренета је преко

њихових ученика, светих Отаца по целој свету. Дошла је и у наш српски народ у 8. веку по Христу, доста касно и хвала Богу. Нарочито код нашега Светога Саве та наука је и вера утврђена у нашем народу, који је такође дао многе сведоке науке Христове, многе мученике у разним временима од светог краља Јована Владимира, па до последњих мученика Јасеновачких, Јадовинских и осталих на Косову и по целом месту где Срби живе пострадалих за Веру праву и у име Господа Исуса Христа.

И вама је овде из овога краја такав мученик на Петровдан 1943. године непријатељ, окупатори, Немци похватили су 23 човека, домаћина из овога краја, из овога села и на данашњи дан, пре колико то година, стрељани су четрдесет треће године. И они су такође пострадали за веру своју, за име своје српско, за отаџбину своју и за свој народ. Зато и сваке године на Петровдан овде служимо парастос за покој њихових душа и тако их не заборављамо него их се сећамо. И тако ће бити и убудуће, браћо и сестре.

Ево и ви овде данас сабрани, и ви сте сведоци Господа Христа, и ви сте сведоци Његовог Јеванђеља. И ви сте у неку руку мученици, јер припадате онима који су данас гоњени од оних који мењају веру Православну, ону веру коју је Господ проповедао, коју су свети апостоли Петар и Павле проповедали, коју су свети Оци проповедали. Веру Православну кваре разним јересима, разним учењима, разним новотаријама. А ми, ми смо ето, трудимо се да останемо на путу апостолском, на путу Светосавском, на путу светих Отаца, да и ми будемо сведоци њихови, ако треба и мученици да будемо и да пострадамо за Веру своју Православну.

Нека би Господа дао снаге свима нама овде сабранима и целога нашем народу да схвате шта значи вера у Господа Христа. То значи осигурање Живота вечнога. Господ је зато дошао на земљу да људима дарује Живот вечни. А Живот вечни, у Царству Христовоме тамо су насељени сви наши славни преци, сви свети мученици. Нека би дао Бог када пођемо и ми одавде да се удостојимо, да се нађемо у Царству Христовоме са свима Светима, да тамо са светим анђелима, са њима славимо и ми чудесног Господа Христа са Оцем и Духом светим кроз све векове и сву вечност. Амин.